

Arrest

nr. 291 196 van 29 juni 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
Redingenstraat 29
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 10 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 januari 2023 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat L. RECTOR en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Gambiaans staatsburger te zijn, afkomstig van Lamin. In 2002 werd u enkele dagen vastgehouden door de politie omdat u - een christen - een aanvaring had met moslims. U werd vrijgelaten nadat uw ouders een borg betaalden.

In 2006 trad u toe tot het Gambiaanse leger. Na drie maanden opleiding werd u opgemerkt door een officier die u aanbood te gaan werken voor de NIA (National Intelligence Agency).

U volgde daar 2 maanden training en werd zo geheim agent. U ontmoette president Jammeh en begon deel te nemen aan folteringen en het uitschakelen van opposanten. Wanneer u daar opmerkingen over maakte, werd u meteen door uw overste terecht gewezen. Toen het meer bekend werd wat u voor werk deed, begon u telefonische en schriftelijke bedreigingen te ontvangen. Een collega van u die ook geheim agent was, werd gedood. Naarmate u begon te vermoeden dat president Jammeh zijn dagen geteld waren, begon u te denken aan uw vertrek. U verliet Gambia op 7 februari 2015 en reisde naar Amsterdam. U vroeg internationale bescherming in Nederland, die u geweigerd werd op 21 februari 2015. Op 24 februari 2015 reisde u naar België waar u op 24 juli 2019 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u een vervolging in de zin van de Conventie van Genève, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, aannemelijk weet te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u uw verzoek om internationale bescherming wel zeer laattijdig hebt ingediend in België. Hoewel u reeds in België aankwam op 24 februari 2015, nadat uw verzoek in Nederland net geweigerd was, wachtte u nog tot juli 2019 - meer dan vier jaar - om in België een verzoek in te dienen. Dit ondermijnt reeds fundamenteel de ernst van uw nood aan internationale bescherming. De verklaring die u voor uw laattijdigheid gaf, met name dat u gezegd werd dat u een advocaat nodig had om asiel te vragen en dat u daar geen geld voor had (zie vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, dd. 19/10/2020, nr. 8, notities CGVS, p. 3), kan niet weerhouden worden als een aannemelijke reden voor uw talmen. Immers, u doorliep reeds een asielprocedure in Nederland, waardoor van u wel enige zelfredzaamheid kan verwacht worden betreffende het informeren naar de procedure, maar bovendien is 4 jaar wel erg lang om u te informeren naar uw rechten in België wat betreft asiel en te weten te komen dat een advocaat niet nodig is om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Uw uitleg voor uw laattijdigheid houdt geen steek.

*Bovendien, en niet in het minst, dient te worden vastgesteld dat waar u uw verzoek in België volledig stoelt op uw bewering werkzaam te zijn geweest voor de NIA in Gambia, u hier helemaal geen melding van maakte tijdens uw verzoek in Nederland. Integendeel, hoewel u voor het CGVS verklaart dat u in Nederland hetzelfde vertelde tijdens uw verzoek (als in België) (zie notities CGVS, p. 27, 32), verklaarde u voor de Nederlandse asielautoriteiten meermaals uitdrukkelijk niet voor het leger (of een militie) gewerkt te hebben en dat uw beroep 'zakenman' was (van 2010 tot 30/12/2014). U verklaarde er verder nooit persoonlijke problemen gehad te hebben omwille van militaire verplichtingen in uw land of omwille van door u verrichte werkzaamheden en u verklaart nooit getuige te zijn geweest van foltering (zie rapport eerste gehoor dd. 15/2/2015, p. 5; rapport nader gehoor dd. 17/2/2015, p. 9, 15, 23). Verder kan nog worden vastgesteld dat op uw Gambiaanse identiteitskaart (afgeleverd dd. 2/5/2014, zie informatie in de blauwe map van uw administratief dossier) ook vermeld staat als 'occupation' : business. In België verklaarde u van 2006 tot februari 2015 voor de NIA gewerkt te hebben en in Gambia geen andere jobs gehad te hebben (zie notities CGVS, p. 9-10). **Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen werkzaam te zijn geweest voor de Gambiaanse NIA en bijgevolg evenmin aan uw verklaringen betreffende uw problemen die daaruit zouden voortvloeien.***

Deze vaststelling wordt trouwens bevestigd door het volgende:

*Tijdens uw verzoek in België verklaarde u dat uw moeder nu - meteen na het overlijden van uw vader in 2018 verhuisd is van Lamin naar Brikama- **omdat ze teveel lastiggevallen werd omwille van u en dat mensen bleven praten over u en het werk dat u deed** (zie notities CGVS, p. 20-21, p. 30). Bij de Nederlandse asielautoriteiten had u in 2015 echter al verklaard dat uw moeder in haar eigen huis in Brikama woonde (zie rapport eerste gehoor, p. 4), waardoor uw verklaring dat uw moeder diende te verhuizen omwille van uw problemen niet geloofwaardig is.*

U verklaarde voor het CGVS dat u bij NIA werd geïntroduceerd door ene U.M., een generaal bij de State Guard die dichtbij de president stond (zie notities CGVS, p. 14). Verder gevraagd of de naam P.M. u iets zegt, verklaart u dat dat U.M. is (zie notities CGVS, p.18). Voor de Nederlands autoriteiten verklaarde u echter dat deze P.M. een neef is van u die behoorde tot de State Guard en die ervan beschuldigd werd deelgenomen te hebben aan een coup (zie Rapport nader gehoor, p. 22-23).

Verder verklaarde u voor de DVZ geen familie te hebben in België (zie verklaring DVZ, dd. 22/8/2019, nr. 20). Voor de Nederlandse autoriteiten verklaarde u nochtans een tante te hebben die in België woont, M.G. (zie Rapport eerste gehoor, p.4). In België verklaarde u dan weer dat uw tante, M.G. ofte 'B.', bij u inwoonde in Gambia (zie notities CGVS, p. 19).

Bij de Nederlandse autoriteiten verklaarde u van 31/12/2014 tot 6/2/2015 in Senegal verbleven te hebben, waarna u terugkeerde naar Gambia om uw reis naar Europa aan te vatten (zie Rapport eerste gehoor, p. 7). Voor het CGVS verklaarde u echter slechts enkele dagen in Senegal verbleven te hebben (zie notities CGVS, p. 25).

U gevraagd of u ooit betrokken was bij een staatsgreep, verklaarde u dat u ooit wel iemand die erbij betrokken was, geholpen hebt om te vertrekken uit Gambia (zie notities CGVS, p.31-32). U vermeldt hierover echter geen enkele vrees bij terugkeer. Voor de Nederlandse autoriteiten verklaarde u dan weer dat dit feit de aanleiding was voor al uw problemen in Gambia (zie rapport nader gehoor).

Al deze elementen laten toe te besluiten dat uw verklaringen met betrekking tot uw problemen omwille van uw beweerde en eveneens ongeloofwaardig bevonden werkzaamheden voor NIA, niet geloofwaardig zijn.

Wat betreft uw bewering dat u als lid van de Manjaco-minderheid niet gezien wordt als volwaardige burger (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, nr. 4). Gevraagd te vertellen over uw stam, herhaalt u deze problematiek niet (zie notities CGVS, p. 19). Voor de Nederlandse autoriteiten verklaarde u geen problemen gekend te hebben omwille van uw etnische afkomst (zie Rapport nader gehoor, p.8).

Wat betreft de problemen met moslims die u in 2002 zou hebben gehad (zie notities CGVS, p. 11), dient opnieuw te worden opgemerkt dat u voor de Nederlandse autoriteiten nochtans verklaarde geen problemen te hebben gekend omwille van uw religie (zie Rapport nader gehoor, p.8). Bovendien kan worden opgemerkt dat als deze feiten zich al zouden hebben voorgedaan, deze niet actueel zijn. U haalt ook geen actuele vrees aan met betrekking tot deze problematiek.

Gelet op het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot de problemen die u zou gekend hebben in Gambia en waardoor u zou genoodzaakt zijn uw land te verlaten. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u in het kader van uw verzoek voorlegt wijzigen deze conclusie niet. Immers, wat betreft het document van Bishop D.A.B. (Re: Appeal for assistance) en het document To Whom it May Concern Attestation vanwege Rev. Fr J.C.G. (met identiteitskaart van de auteur), dient te worden opgemerkt dat dit duidelijk om door u gesolliciteerde documenten gaat. Dergelijke gesolliciteerde getuigenissen van kennissen bieden geen enkele garantie naar waarachtigheid of verificatie toe. Bijgevolg zijn deze niet in staat de boven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Hetzelfde geldt voor de getuigenissen van uw geloofsgenoten in België. De kopies van uw bankafschriften uit Gambia voegen niets toe aan uw verklaringen, en bevatten geen informatie die bovenstaande vaststellingen in twijfel kan trekken. Hetzelfde geldt voor de documenten betreffende uw inburgering en administratieve situatie in België. In de blauwe map in uw administratief dossier bevinden zich de documenten die u voorlegde bij uw verzoek in Nederland. Het Gambiaans paspoort op uw naam (afgeleverd op 14/7/2014) met stempels van vertrek uit Gambia op 6 januari 2015 en 7 februari 2015 toont aan dat u alvast geen problemen had met de Gambiaanse autoriteiten aangezien u een paspoort werd afgeleverd en u blijkbaar ondanks controle het grondgebied kon verlaten. Uw identiteitskaart die hierboven reeds werd aangehaald - en kiezerskaart bevatten geen informatie die bovenstaande vaststellingen doen betwijfelen. De reisdocumenten betreffende uw vlucht naar Amsterdam en de informatie betreffende uw Frans visum vermelden dat u reisde als familiegroep met ene K.S., wat u echter nergens vermeldde tijdens

uw opeenvolgende verzoeken tot internationale bescherming. Deze documenten wijzigen ook niets aan voorgaande vaststellingen.

Op basis van artikel 57/7quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 11 oktober 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat verweerder ten onrechte besluit dat hij niet zou voldoen aan de definitie van een vluchteling in de zin van “artikel 1A2 Internationaal verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen”.

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissing. Vervolgens geeft hij een theoretische uiteenzetting aangaande de bewijsregels in het kader van de asielprocedure.

Verder betoogt hij als volgt:

“C. Over de Gambiaanse afkomst van verzoeker, zijn Manjaco-etnie en zijn christelijke geloof bestaat geen twijfel

Dat verzoeker een Gambiaan is, wordt door verweester op zich niet betwist. Hetzelfde geldt voor het gegeven dat verzoeker een christen is en behoort tot de Manjaco-minderheid

Dit is belangrijk om in het achterhoofd te houden bij de studie van de beslissing van verweester en de daarin opgenomen argumentatie.

D. Vermeende laattijdigheid van het verzoek tot bescherming

Verweester meent dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming wel zeer laattijdig zou hebben ingediend aangezien hij reeds in België aankwam op 24 februari 2015., doch pas bescherming aanvraagde in de zomer van 2019. Dit zou reeds fundamenteel de ernst van zijn nood aan internationale bescherming ondermijnen.

Verzoeker lichtte toe dat hij gehoord had dat hij een advocaat zou nodig hebben in het kader van een dergelijke procedure, dat hij daarvoor het geld niet had.

Uiteraard had hij beter eerder een verzoek ingediend, maar hij kan thans de klok niet meer terugdraaien. Bovendien had hij ook al een negatieve ervaring gehad in NEDERLAND, alwaar zijn eerste verzoek om internationale bescherming werd afgewezen, hetgeen evident een rol heeft gespeeld in zijn achterhoofd. In BELGIË was hij – hoewel illegaal – minstens veilig.

E. Vermeende ongeloofwaardigheid van zijn asielmotieven

Verweester vermoedt dat verzoeker doelbewust liegt aangaande de redenen die hem Gambia deden ontvluchten. Zij geeft daarvoor tal van redenen op die er in essentie op neerkomen dat verzoeker afwijkende verklaringen zou hebben afgelegd bij de Nederlandse autoriteiten.

Verzoeker is formeel dat de verklaringen die hij aflegde ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken en verweester correct en waarheidsgetrouw zijn. Hij begrijpt niet hoe deze fouten geslopen zijn in het Nederlandse verslag waarop verweester zich baseert. Verzoeker heeft dit verslag uit NEDERLAND nooit eerder gezien. Hij heeft het verslag niet kunnen nakijken op oncorrectheden zoals thans wel het geval is in het kader van de Belgische procedure. Hij meent dan ook dat dit verslag hem niet tegenstelbaar is.

Afgezien van dit Nederlandse verslag beschikt verweester over geen enkel element om te besluiten dat verzoeker de waarheid niet zou vertellen. In het kader van een vergelijking tussen zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en verweester kan geen enkele noemenswaardige tegenstrijdigheid worden vastgesteld.

F. Manjaco minderheid

Verweerster besluit kortweg dat verzoeker geen problemen zal hebben in Gambia ten gevolge van het feit dat hij tot de Manjaco-minderheid behoort. Dit eenvoudigweg omdat hij van deze vrees geen melding heeft gemaakt bij de Nederlandse autoriteiten, zo stelt verweerster. Verder onderzoek naar deze vrees heeft zij niet gevoerd.

G. Christenen in GAMBIA

Ook naar de door verzoeker geuite vrees om te worden vervolgd omwille van zijn religie werd geen verder onderzoek gevoerd omwille van diezelfde reden.

H. Besluit

In hoofddorde past het dan ook de beslissing van verweerster te vernietigen en verzoeker de status van vluchteling toe te kennen.

VII. AFWIJZING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSSTATUS

1. Conform artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet [...]

2. Verzoeker verwijst in zake naar al hetgeen hij hierboven reeds uiteenzette.

Hij merkt bijkomend op dat verweerster nagelaten heeft te onderzoeken wat de algemene veiligheidssituatie thans is in GAMBIA.

Ondergeschikt past het dan ook verzoeker minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De verwijzing naar wetsbepalingen en rechtspraak impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Verzoeker verliet Gambia op 7 februari 2015 en reisde naar Nederland, waar hij een verzoek om internationale bescherming indiende. Nadat zijn verzoek om internationale bescherming in Nederland op 21 februari 2015 werd afgewezen, reisde verzoeker op 24 februari 2015 naar België alwaar hij op 24 juli 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen.

Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende jaren (van 2015 tot 2019) talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker kan zijn jarenlang wachten om een verzoek tot internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten in te dienen niet verschonen door te stellen dat hij een advocaat nodig had en hier geen geld voor had. Evenmin kan zijn afwijzing in Nederland zijn langdurig getalm rechtvaardigen. Verzoeker is voldoende zelfredzaam gebleken en was bovendien reeds bekend met de asielprocedure (in Nederland), zodat redelijkerwijs kan worden aangenomen dat hij zich in België zou informeren omtrent zijn rechten en mogelijkheden wat betreft het indienen van een verzoek om internationale bescherming.

Voorstaande vaststelling inzake verzoekers manifest laatijdig verzoek om internationale bescherming is een duidelijke tegenindicatie voor verzoekers voorgehouden vrees.

5. Verzoeker stelt formeel dat zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS correct en waarheidsgetrouw zijn. Hij geeft aan niet te begrijpen hoe de fouten waarop verweerder zich baseert in het Nederlandse verslag zijn geslopen, stelt dat hij het verslag niet heeft kunnen nakijken op correctheden en betoogt dat dit verslag hem niet tegenstelbaar is.

Te dezen dient te worden vastgesteld dat het niet verboden is dat, in het kader van een verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het verzoek om internationale bescherming in een EU-land bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken. Dergelijke informatie betreft immers "*specifieke informatie*" conform artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker kan het huidig beroep niet aanwenden om de negatieve beslissing in 2015 van de Nederlandse asielinstanties te betwisten. Indien verzoeker meende dat het Nederlandse verslag een foutieve weergave van zijn verklaringen bevatte, had hij dit in de beroepsprocedure daar kunnen aanhalen, wat niet het geval is. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag worden verwacht dat hij een lopende asielprocedure diligent opvolgt.

6. Het louter stellen dat verweerder, afgezien van het Nederlandse verslag, over geen enkel element beschikt dat verzoeker de waarheid niet zou vertellen en dat verweerder geen onderzoek heeft gevoerd naar zijn vrees omwille van zijn behoren tot de Manjaco-minderheid en omwille van het feit dat hij christen is, kan niet aangenomen worden als dienstig verweer ten aanzien van de vaststellingen in de bestreden beslissing waaruit blijkt:

- waar verzoeker zijn verzoek in België volledig steunt op zijn bewering werkzaam te zijn geweest voor NIA in Gambia (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6-10) maakt hij in Nederland helemaal geen melding hiervan, maar stelde hij er meermaals uitdrukkelijk niet voor het leger gewerkt te hebben en zakenman te zijn geweest (rapport eerste gehoor van 15 februari 2015, p. 5; rapport nader gehoor van 17 februari 2015, p. 9, p. 15, p. 23);
- verzoekers Gambiaanse identiteitskaart vermeldt als 'occupation': *business*;
- verzoeker legde voor de Belgische en Nederlandse asielinstanties incoherente verklaringen af over het tijdstip waarop zijn moeder verhuisde naar Brikama (rapport eerste gehoor, p. 4; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20-21, p. 30);
- verzoeker verklaarde bij het CGVS dat hij bij NIA werd geïntroduceerd door U.M., een generaal bij de State Guard (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14), terwijl hij voor de Nederlandse autoriteiten verklaarde dat P.M. zijn neef is, die behoorde tot de State Guard en die ervan beschuldigd werd deel te hebben genomen aan een coup (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22-23);
- verzoeker verklaarde voor de Nederlandse autoriteiten dat zijn tante M.G. in België woonde (rapport eerste gehoor, p. 4), terwijl hij bij de DVZ aangaf geen familie te hebben in België (verklaring DVZ, vraag 20) en voor het CGVS dat zijn tante M.G. bij hem in Gambia inwoonde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19);

- verzoeker legt strijdige verklaringen af aangaande de duur van zijn verblijf in Senegal in 2015 (rapport eerste gehoor, p. 7; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25);
- zonder hieromtrent enige vrees bij terugkeer te vermelden, verklaarde verzoeker voor het CGVS dat hij ooit iemand die betrokken was bij een staatsgreep geholpen heeft om Gambia te verlaten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 31-32), terwijl hij voor de Nederlandse asielinstanties voorhield dat dit feit de aanleiding was van zijn problemen in Gambia (rapport nader gehoor, p. 5);
- tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd om te vertellen over zijn stam (Manjaco), geeft verzoeker niet aan dat hij niet wordt aanzien als volwaardige burger omwille van zijn etnie (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19); voor de Nederlandse autoriteiten verklaarde verzoeker geen problemen te hebben gekend omwille van zijn etnische afkomst (rapport nader gehoor, p. 8);
- wat betreft verzoekers problemen met moslims in 2002, wordt vastgesteld dat verzoeker voor de Nederlandse autoriteiten heeft verklaard geen problemen te hebben gekend omwille van zijn religie (rapport nader gehoor, p. 8) en dat, voor zover deze feiten zich in 2002 werkelijk zouden hebben voorgedaan, verzoeker geen actuele vrees aanhaalt omwille van zijn religie.

De voorgaande vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent. Deze volstaan om te besluiten dat verzoekers verklaringen met betrekking tot de problemen die hij in Gambia zou hebben gekend niet geloofwaardig zijn en dat hij geen gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van Gambia dient te koesteren. Het louter verwijzen naar zijn verklaringen in België, zijn behoren tot de Manjaco-minderheid en het feit dat hij christen is, kan niet aangenomen worden als nuttig verweer ten aanzien van deze vaststellingen; dit geldt des te meer omdat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat het als christen behoren tot de Manjaco-minderheid een risico op vervolging zou inhouden.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

10. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS